PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA w ŁODZI
ul. Piotrkowska 120
90-006 Łódź
tel. (42) 636 36 89, fax (42) 636 07 12
e'mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO 61- 4 ( )/15/AK Łódź, dnia 12 czerwca 2015 r.

DECYZJA Nr RŁO 2 /2015

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (j.t.; Dz. U. 2015 r. poz. 184.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez „VERTUS" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zgierzu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

wobec uprawdopodobnienia naruszenia przez „VERTUS" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zgierzu, zakazu wskazanego w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów polegającego na:

- stosowaniu nieuczciwej praktyki rynkowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i 3 pkt 4 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. Nr 171, poz. 1206, ze zm.) polegającej na wprowadzaniu konsumentów w błąd odnośnie uprawnień, jakie przysługują konsumentowi na podstawie art. 8 w związku z art. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej i zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) z tytułu niezgodności towaru z umową w zakresie umów zawartych przed 25 grudnia ubiegłego roku oraz uprawnień przysługujących kupującemu z tytułu rękojmi na podstawie ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121 ze zm.), za wady rzeczy sprzedanej w zakresie umów zawartych po 25 grudnia 2014 r., poprzez umieszczanie na wydawanych konsumentom w sklepie outlet Vertus w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 70 dowodach zakupu-paragonach pieczęci o treści: „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji",

oraz zobowiązaniu się „VERTUS" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zgierzu do podjęcia działań zmierzających do zakończenia ww. naruszenia i usunięcia jego skutków**, zobowiązuje się** tego przedsiębiorcę do:

1. Natychmiastowego zaprzestania po doręczeniu niniejszej decyzji stosowania pieczęci „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji" na paragonach wydawanych konsumentom w sklepie outletowym w Łodzi, ul. Aleksandrowska 70, jak również w każdej innej placówce handlowej firmy oraz na nie zamieszczania informacji o takiej samej lub podobnej treści w żadnej innej placówce handlowej

„VERTUS” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

2. Umieszczenia w terminie 1 miesiąca od dnia doręczenia niniejszej decyzji w sklepie przy ul. Aleksandrowskiej 70 w Łodzi i na stronie internetowej firmy VERTUS przez okres 12 m-cy informacji o treści: „Sklep outlet Vertus w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 70 informuje, że wszystkie produkty zakupione w sklepie, a opatrzone na paragonie pieczęcią „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji” podlegają reklamacji zgodnie z obowiązującymi przepisami”.
3. Zamieszczenia w terminie 1 miesiąca od dnia doręczenia niniejszej decyzji w lokalnej prasie w wydaniu dziennym oraz w wydaniu weekendowym jednorazowego ogłoszenia o treści: „Sklep outlet Vertus w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 70 informuje, że produkty zakupione w sklepie, a opatrzone na paragonie pieczęcią „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji” podlegają reklamacji zgodnie z obowiązującymi przepisami”.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (j.t.; Dz. U. 2015 r. poz. 184.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– **działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**,

nakłada się na „VERTUS” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zgierzu obowiązek **złożenia informacji wraz z dowodami o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania,** wskazanego w pkt I sentencji niniejszej decyzji **w terminie 1 miesiąca od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.**

Uzasadnienie

W 2015 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadził postępowanie wyjaśniające o sygnaturze akt RŁO-405-17/15. W trakcie ww. postępowania, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem Urzędu”) zbadał między innymi działalność „VERTUS” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zgierzu – zwanej dalej „VERTUS” i ustalił, że spółka ta prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży detalicznej odzieży z jeansu i innych tkanin w sklepach na terenie województwa łódzkiego, w tym w sklepie outlet w Łodzi, przy ul Aleksandrowskiej 70.

Podczas czynności kontrolnych w VERTUS ustalono, że w sklepie outlet Vertus w Łodzi, przy ul. Aleksandrowskiej 70 należącym do ww. spółki podczas transakcji zakupu klient otrzymuje paragon fiskalny, na odwrocie którego przystawiana jest pieczątka o treści: „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji”. Przystawianie pieczęci na dowodach zakupu o ww. treści miało miejsce w 2014 r. i w 2015 r. Prezes Urzędu uznał, że takie zachowanie może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową wskazaną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (j.t.; Dz. U. 2015 r. poz. 184.) – zwanej dalej: „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów”. W trakcie postępowania wyjaśniającego VERTUS wystąpił z propozycją podjęcia działań zmierzających do zakończenia wskazanego przez Prezesa Urzędu naruszenia i usunięcia jego skutków, poprzez zobowiązanie się, w ramach uprawnień wynikających z art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów do:

1. Natychmiastowego zaprzestania, po wydaniu decyzji zobowiązaniowej, stosowania pieczęci „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji” na paragonach wydawanych konsumentom w sklepie outlet w Łodzi, ul. Aleksandrowska 70, jak również w każdej innej placówce handlowej firmy oraz nie zamieszczania informacji o takiej samej lub podobnej treści w żadnej innej placówce handlowej „VERTUS” Spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością.
2. Umieszczenia w terminie 1 miesiąca od dnia wydania niniejszej decyzji w sklepie przy ul. Aleksandrowskiej 70 w Łodzi i na stronie internetowej firmy Vertus przez okres 12 m-cy informacji o treści: „Sklep outlet Vertus w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 70 informuje, że wszystkie produkty zakupione w sklepie, a opatrzone na paragonie pieczęcią „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji" podlegają reklamacji zgodnie z obowiązującymi przepisami".
3. Zamieszczenia w terminie 1 miesiąca od dnia wydania niniejszej decyzji w lokalnej prasie w wydaniu dziennym oraz w wydaniu weekendowym jednorazowego ogłoszenia o treści: „Sklep outlet Vertus w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 70 informuje, że produkty zakupione w sklepie, a opatrzone na paragonie pieczęcią „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji" podlegają reklamacji zgodnie z obowiązującymi przepisami".

W związku z powyższym Prezes Urzędu, Postanowieniem Nr 1/61-2/12 wydanym w dniu 5 maja 2015 r. wszczął z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez VERTUS praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegającej na:

- stosowaniu nieuczciwej praktyki rynkowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i 3 pkt 4 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. Nr 171, poz. 1206, ze zm.) polegającej na wprowadzaniu konsumentów w błąd odnośnie uprawnień, jakie przysługują konsumentowi na podstawie art. 8 w związku z art. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej i zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) z tytułu niezgodności towaru z umową w zakresie umów zawartych przed 25 grudnia ubiegłego roku oraz uprawnień przysługujących kupującemu z tytułu rękojmi na podstawie ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121 ze zm.), za wady rzeczy sprzedanej w zakresie umów zawartych po 25 grudniu 2014 r., poprzez umieszczanie na wydawanych konsumentom w sklepie outlet Vertus w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 70 dowodach zakupu-paragonach pieczęci o treści: „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji",

co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów,

o czym zawiadomił VERTUS.

W odpowiedzi na wszczęcie niniejszego postepowania VERTUS w piśmie z dnia 29 maja 2015 r. podtrzymał swoje stanowisko dotyczące gotowości do wypełnienia zobowiązania złożonego w postępowaniu wyjaśniającym i przeniesionego do niniejszego postępowania. Zobowiązanie to zostało ponownie załączone do ww. pisma, z tą różnicą, że wskazany w zobowiązaniu termin ich wykonania liczony od dnia wydania decyzji będzie liczony od dnia doręczenia decyzji.

Pismem z dnia 1 czerwca 2015 r. Prezes Urzędu poinformował VERTUS o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie w piśmie z dnia 5 czerwca 2015 r. VERTUS poinformował, że rezygnuje z możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym w sprawie.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

„VERTUS" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zgierzu jest wpisana do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000171443, prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia, XX Wydział Krajowego Rejestru

Sądowego. Zgodnie z aktualnym odpisem z rejestru przedsiębiorców przedmiotem jej działalności jest między innymi produkcja wyrobów włókienniczych, odzieży, ubrań wierzchnich dla kobiet i dziewcząt oraz sprzedaż detaliczna i hurtowa.

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej związanej z sprzedażą detaliczną odzieży VERTUS prowadzi sklep outlet w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 70. W sklepie tym konsument po zakończeniu transakcji zakupu otrzymywał paragon fiskalny, na odwrocie którego przystawiana była pieczątka o treści „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji". Przystawianie pieczęci o ww. treści miało miejsce w 2014 r. i w 2015 r. Pieczęć ta była umieszczana na wszystkich dowodach zakupu, zarówno towarów przecenionych-niepełnowartościowych, jak i pełnowartościowych. Na dowodach zakupu nie widniała inna adnotacja odnosząca się do wad sprzedawanego towaru, np. informacja jakie wady ma dany towar.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. Nr 171, poz. 1206 ze zm.) (zwana dalej: „ustawą o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym"), za nieuczciwą praktykę rynkową uznaje się w szczególności praktykę rynkową wprowadzającą w błąd oraz agresywną praktykę rynkową, a także stosowanie sprzecznego z prawem kodeksu dobrych praktyk. Z kolei stosownie do art. 5 ust. 1 tej ustawy, praktykę rynkową uznaje się za działanie wprowadzające w błąd, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. Wprowadzające w błąd działanie może w szczególności dotyczyć praw konsumenta (art. 5 ust. 3 pkt 4 tej ustawy).

W dniu 25 grudnia 2014 r. na podstawie ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. 2014 r., poz. 827) (zwana dalej: „ustawą o prawach konsumenta") uległy zmianie przepisy dotyczące praw konsumentów. Zostały uchylone obowiązujące dotychczas przepisy dotyczące praw konsumentów zawarte w ustawie z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2012 r., poz. 1225) i ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176, ze zm.) (zwanej dalej: „ustawą o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej"). Dotychczasowa niezgodność towaru z umową została zastąpiona rękojmią, a regulacja dotycząca reklamacji wróciła do ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121 ze zm.) (zwanej dalej: „Kodeks cywilny"). Jednak zgodnie z art. 51 ustawy o prawach konsumenta do umów zawartych przed dniem wejścia w życie tej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Tym samym, jeżeli wada towaru zostanie stwierdzona po 25 grudnia minionego roku, ale towar został zakupiony przed tą datą – reklamacje należy składać w oparciu o przepisy dotyczące niezgodności towaru z umową a towary, które zostały kupione w dniu 25 grudnia i później należy reklamować w oparciu o nowe przepisy.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej przedsiębiorca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową. Ocena niezgodności towaru z umową powinna być dokonywana każdorazowo w oparciu o porównanie go z produktem pełnowartościowym, który zakupił konsument. Zgodnie z art. 4 ust. 3 tejże ustawy towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju. Natomiast jak wynika z treści art. 8 ust. 1 i 2 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo

wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Natomiast nieodpłatność naprawy i wymiany oznacza, że sprzedawca ma również obowiązek zwrotu kosztów poniesionych przez kupującego, w szczególności kosztów demontażu, dostarczenia, robocizny, materiałów oraz ponownego zamontowania i uruchomienia.

Jak wskazano wyżej do umów zawartych po 25 grudnia 2014 r. mają zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego. Z umowami tymi wiąże się wynikająca z art. 556 Kodeksu cywilnego odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi. Zgodnie z tą odpowiedzialnością w razie ujawnienia się wady przedmiotu sprzedanego, sprzedawca jest odpowiedzialny wobec kupującego za istnienie wady. Sprzedawca nie może się z niej zwolnić, gdyż obciąża go ona niezależnie od tego, czy to on spowodował wadliwość rzeczy, czy ponosi w tym zakresie jakąkolwiek winę, a nawet czy w ogóle wiedział lub mógł wiedzieć o tym, że sprzedawana rzecz jest wadliwa. Natomiast zgodnie z art. z art. 560 § 1 i 2 Kodeksu cywilnego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady. Jeżeli kupującym jest konsument, może zamiast zaproponowanego przez sprzedawcę usunięcia wady żądać wymiany rzeczy na wolną od wad albo zamiast wymiany rzeczy żądać usunięcia wady, chyba że doprowadzenie rzeczy do zgodności z umową w sposób wybrany przez kupującego jest niemożliwe albo wymagałoby nadmiernych kosztów w porównaniu ze sposobem proponowanym przez sprzedawcę. Należy nadmienić, ze ciężar dowodu na okoliczność wiedzy kupującego o wadzie w chwili zawarcia umowy obciąża sprzedawcę. Ułatwienia dowodowe dla sprzedawcy pojawiają się w sytuacji sprzedania określonej rzeczy, jako niepełnowartościowej. Aby jednak sprzedawca mógł ze wspomnianego ułatwienia skorzystać, wada rzeczy musi być wyraźnie oznaczona w momencie dokonywania czynności (art. 557 Kodeksu cywilnego).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub będących podstawą wszczęcia postępowania - że został naruszony zakaz, o którym mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego zakazu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań. Ponadto w decyzji tej Prezes Urzędu może, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. Natomiast, jak wynika z art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

Przytoczony powyżej przepis jako przesłanki warunkujące możliwość wydania decyzji wskazuje: uprawdopodobnienie, że przedsiębiorca narusza zakaz, o którym mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz zobowiązanie się przedsiębiorcy, któremu jest zarzucane naruszenie zakazu, do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków.

W niniejszym postępowaniu wymaga zatem rozważenia, czy wskazane warunki zaistniały w odniesieniu do działań i zobowiązań VERTUS, a ponadto, czy w przypadku ich

wystąpienia uzasadnione jest przyjęcie zobowiązania strony postępowania i wydanie przez Prezesa Urzędu decyzji na podstawie art. 28 ust.1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W pierwszej kolejności zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w przedmiotowej sprawie niezbędne jest ustalenie, czy doszło do naruszenia interesu publicznoprawnego a następnie uprawdopodobnienie naruszenia przesłanek praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów zarzucanej VERTUS, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 tej ustawy.

Naruszenie interesu publicznoprawnego

Podstawą do rozstrzygania sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w ustawie jest wobec tego, aby działania przedsiębiorców, którym zarzucono naruszenie jej przepisów – stanowiły potencjalne zagrożenie interesu publicznego, nie zaś jednostki lub grupy. Zatem ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, w odniesieniu do przedsiębiorców chroni konkurencję, a w odniesieniu do konsumentów ich interesy, jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym.

Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem działania VERTUS nie były ograniczone do określonych odbiorców lub ich grupy. Dotyczyły wszystkich aktualnych i potencjalnych nabywców towarów oferowanych w sklepie outlet Vertus w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 70.

Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

Uprawdopodobnienie naruszenia zakazu wynikającego z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

W przedmiotowym postępowaniu Prezes Urzędu postawił VERTUS zarzut stosowania nieuczciwej praktyki rynkowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i 3 pkt 4 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. Nr 171, poz. 1206, ze zm.) polegającej na wprowadzaniu konsumentów w błąd odnośnie uprawnień, jakie przysługują konsumentowi na podstawie art. 8 w związku z art. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej i zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) z tytułu niezgodności towaru z umową w zakresie umów zawartych przed 25 grudnia ubiegłego roku oraz uprawnień przysługujących kupującemu z tytułu rękojmi na podstawie ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121 ze zm.), za wady rzeczy sprzedanej w zakresie umów zawartych po 25 grudniu 2014 r., poprzez umieszczanie na wydawanych konsumentom w sklepie outlet Vertus w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 70 dowodach zakupu-paragonach pieczęci o treści: „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji", co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stosownie do art. 24 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie

się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, którymi między innymi są nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji (art. 24 ust. 2 pkt 3 ww. ustawy)

Tym samym dla uprawdopodobnienia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia trzech przesłanek:

1) działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy,
2) noszące znamiona bezprawności,
3) godzące w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1)

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pod pojęciem przedsiębiorcy należy rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a także: a) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej,
b) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu,
c) osobę fizyczną, która posiada kontrolę, w rozumieniu pkt 4, nad co najmniej jednym przedsiębiorcą, choćby nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jeżeli podejmuje dalsze działania podlegające kontroli koncentracji, o której mowa w art. 13,
d) związek przedsiębiorców w rozumieniu pkt 2, z wyłączeniem przepisów dotyczących koncentracji.

Natomiast w myśl art. 4 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2014 r., poz. 1885) - zwanej dalej: „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej" - przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym.

„VERTUS" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zgierzu jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000171443. Zgodnie z art. 12 ustawy z dnia 15 września 2000 Kodeks spółek handlowych (t.j. Dz. U. 2013 r. poz. 1030), będąc spółką kapitałową wpisaną do rejestru posiada osobowość prawną. Nie ulega zatem wątpliwości, iż VERTUS jest przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz powołanego wyżej art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W związku z powyższym **Prezes Urzędu stwierdził, że pierwsza przesłanka** niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez VERTUS praktyki wskazanej w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona.**

Ad 2)

Dla wykazania, że zachowanie VERTUS jest praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest, aby miało ono charakter bezprawny.

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest, jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Porządek prawny obejmuje normy prawa powszechnie obowiązującego, a także

nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów (m.in. wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 13 listopada 2007 r., sygn. akt XVII AmA 45/07). Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. O bezprawności działania decyduje w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2002 r., sygn. akt I PKN 267/2001). Dla stwierdzenia bezprawności działania przedsiębiorcy bez znaczenia pozostaje strona podmiotowa czynu, a zatem wina sprawcy (w znaczeniu subiektywnym, oznaczającym wadliwość procesu decyzyjnego sprawcy) i stopień tej winy (umyślność bądź nieumyślność), a także świadomość istnienia naruszonych norm prawnych.

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie regulują konstrukcji bezprawności działań przedsiębiorcy. Zwrócił na to uwagę Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 23 czerwca 2006 r. (sygn. akt XVII AmA 32/05) wskazując, iż art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, (którego odpowiednikiem w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów jest art. 24 ust. 2), nie ma samodzielnego znaczenia prawnego, lecz powinien być interpretowany oraz stosowany w określonym kontekście normatywnym. W związku z tym, w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów innych ustaw, gdyż dopiero na ich podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem. Jednakże w art. 24 ust. 2 tej ustawy ustawodawca wskazał przykładowe rodzaje praktyk, które naruszają zbiorowe interesy konsumentów, zaliczając do nich m.in. nieuczciwe praktyki rynkowe (tak art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, za nieuczciwą praktykę rynkową uznaje się w szczególności praktykę rynkową wprowadzającą w błąd oraz agresywną praktykę rynkową, a także stosowanie sprzecznego z prawem kodeksu dobrych praktyk. Z kolei stosownie do art. 5 ust. 1 tej ustawy, praktykę rynkową uznaje się za działanie wprowadzające w błąd, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. Wprowadzające w błąd działanie może w szczególności dotyczyć praw konsumenta (art. 5 ust. 3 pkt 4 tej ustawy).

Dla uprawdopodobnienia, iż VERTUS stosuje nieuczciwe praktyki rynkowe koniecznym jest w pierwszej kolejności uznanie, iż zarzucane mu zachowania mieszczą się w pojęciu praktyk rynkowych. Przez praktykę rynkową rozumie się, zgodnie z art. 2 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy, sposób postępowania, oświadczenie lub informację handlową, w szczególności reklamę i marketing, bezpośrednio związane z promocją lub nabyciem produktu przez konsumenta. Pojęcie produktu wskazane w art. 2 pkt 3 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym ma szeroki zakres i obejmuje każdy towar lub usługę, w tym nieruchomości, prawa i obowiązki wynikające ze stosunków cywilnoprawnych.

Działanie VERTUS polegające na opracowaniu pieczątki o treści „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji" wprowadzającej w błąd co do uprawnień konsumentów, a następnie umieszczanie jej na każdym dowodzie zakupu wydawanym konsumentom w sklepie outlet Vertus w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 70, spełnia powyższe kryteria, a zatem działanie takie może być uznane za praktykę rynkową w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym.

Należy więc rozważyć, czy działanie VERTUS w zakresie stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych mogły wprowadzać przeciętnego konsumenta w błąd i tym samym mogły powodować podjęcie przez niego decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął.

Działania w postaci rozpowszechniania nieprawdziwych lub niepełnych informacji, w wyniku czego konsument zostaje wprowadzony w błąd, mogą dotyczyć w szczególności praw konsumentów, w tym prawa do złożenia reklamacji i żądania naprawy lub wymiany produktu na nowy albo do obniżenia ceny lub do odstąpienia od umowy (art. 5 ust. 3 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym).

Wprowadzenie w błąd polega przede wszystkim na pewnym zniekształceniu procesu decyzyjnego konsumenta poprzez wytworzenie w jego umyśle mylnego przekonania, co do transakcji, w którą chce się zaangażować. W rezultacie wytworzenia się tego mylnego przekonania konsument podejmuje decyzję o zaangażowaniu lub wycofaniu się z danej decyzji, przy czym istotne jest to, że takiej decyzji by nie podjął, gdyby nie nieuczciwe działania przedsiębiorcy. Owo zniekształcenie procesu decyzyjnego konsumenta, w przypadku praktyk wprowadzających w błąd przez działanie, polega głównie na podawaniu fałszywych lub mylących informacji dotyczących produktu lub sposobu jego prezentacji albo wprowadzenia na rynek[1]. Dla prawidłowego zinterpretowania celu tej ustawy należy wskazać, iż przedsiębiorca nie tyle musi faktycznie spowodować, iż przeciętny konsument podejmie decyzję, której przy braku wprowadzenia w błąd by nie podjął**,** co wystarczy już samo wystąpienie takiej możliwości wprowadzenia w błąd.

Jak wskazano wyżej, ustawa o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym posługuje się pojęciem przeciętnego konsumenta. Tym samym w odniesieniu do przeciętnego konsumenta powinna być dokonywana ocena każdej praktyki rynkowej, w tym praktyki polegającej na działaniu wprowadzającym w błąd. Będące przedmiotem niniejszego rozstrzygnięcia zachowanie VERTUS w zakresie nieuczciwych praktyk rynkowych wymienionych w sentencji niniejszej decyzji powinno być zatem oceniane z perspektywy przeciętnego konsumenta.

Zgodnie natomiast z art. 2 pkt 8 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, przez przeciętnego konsumenta rozumie się konsumenta, który jest dostatecznie dobrze poinformowany, uważny i ostrożny. Oceny tej powinno dokonać się z uwzględnieniem czynników społecznych, kulturowych, językowych i przynależności danego konsumenta do szczególnej grupy konsumentów, przez którą rozumie się dającą się jednoznacznie zidentyfikować grupę konsumentów, szczególnie podatną na oddziaływanie praktyki rynkowej lub na produkt, którego praktyka rynkowa dotyczy ze względu na szczególne cechy, takie jak m. in. wiek, wykształcenie, sprawność fizyczna czy umysłowa. Wzorzec przeciętnego konsumenta nie jest stały, zmienia się bowiem w zależności od okoliczności konkretnego przypadku. Definicja przeciętnego konsumenta zamieszczona w ustawie o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym jest wynikiem dorobku orzeczniczego Trybunału Sprawiedliwości UE (zwany dalej: „TSUE"). Stopniowy rozwój orzecznictwa TSUE doprowadził do utrwalenia modelu konsumenta jako konsumenta rozważnego, przeciętnie zorientowanego, mającego prawo do rzetelnej informacji niewprowadzającej w błąd, zawierającej wszelkie niezbędne dane wynikające z funkcji i przeznaczenia danego towaru.

W przedmiotowej sprawie informacje zawarte na pieczątce przystawianej na dowodach zakupu-paragonach nie były skierowane do szczególnej grupy konsumentów. Zakupów odzieży w sklepie outlet dokonują różne osoby, w różnym wieku, o zróżnicowanym wykształceniu i dochodach oraz świadomości otaczającej rzeczywistości. Na potrzeby niniejszej sprawy konstrukcję modelu przeciętnego konsumenta należy przyjąć bez odwoływania się do przynależności do szczególnej grupy konsumentów. Niezależnie od powyższego jednak, przeciętny konsument ma także prawo odebrać kierowany do niego przekaz w sposób dosłowny zakładając, że przedsiębiorca wysyłający takie komunikaty –

[1] R. Stefanicki, *Interpretacja dyrektywy dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych wobec konsumentów na rynku wewnętrznym*, Glosa 1/2000, str. 88.

jako profesjonalista – jest podmiotem wiarygodnym i przekazuje informacje w sposób jasny, jednoznaczny i niewprowadzający w błąd.

W ocenie Prezesa Urzędu umieszczanie na wydawanych konsumentom w sklepie outlet Vertus w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 70 dowodach zakupu-paragonach pieczęci o treści: „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji", wypełnia dyspozycję przepisów art. 5 ust. 3 pkt 4 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym stanowiąc nieuczciwą praktykę rynkową polegającą na wprowadzaniu konsumentów w błąd co do przysługujących im na podstawie art. 8 w związku z art. 4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej uprawnień w zakresie możliwości dochodzenia roszczeń z tytułu niezgodności towaru z umową w zakresie umów zawartych przed 25 grudnia ubiegłego roku oraz uprawnień przysługujących kupującemu w ramach rękojmi w razie wadliwości przedmiotu sprzedaży w zakresie umów zawartych po 25 grudniu 2014 r., nawet do towarów niepełnowartościowych do wszystkich innych wad za wyjątkiem wad wskazanych podczas zawierania umowy sprzedaży.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ww. ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckie, jeżeli towar jest niezgodny z umową konsument ma prawo żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Jeżeli konsument z powyższych przyczyn nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub, gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy (*vide* art. 8 ust. 4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej). Natomiast zgodnie z uprawnieniami konsumenta wynikającymi z rękojmi (art. 560 § 1 i 2 Kodeksu cywilnego), jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady. Jeżeli kupującym jest konsument, może zamiast zaproponowanego przez sprzedawcę usunięcia wady żądać wymiany rzeczy na wolną od wad albo zamiast wymiany rzeczy żądać usunięcia wady, chyba że doprowadzenie rzeczy do zgodności z umową w sposób wybrany przez kupującego jest niemożliwe albo wymagałoby nadmiernych kosztów w porównaniu ze sposobem proponowanym przez sprzedawcę. Ponadto na podstawie art. 561 § 1 Kodeksu cywilnego jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może żądać wymiany rzeczy na wolną od wad albo usunięcia wady. Należy nadmienić, że ciężar dowodu na okoliczność wiedzy kupującego o wadzie w chwili zawarcia umowy obciąża sprzedawcę. Ułatwienia dowodowe dla sprzedawcy pojawiają się w sytuacji sprzedania określonej rzeczy, jako niepełnowartościowej. Aby jednak sprzedawca mógł ze wspomnianego ułatwienia skorzystać, wada rzeczy musi być wyraźnie oznaczona w momencie dokonywania czynności (art. 557 Kodeksu cywilnego).

W związku z powyższym można przyjąć, że zamieszczana przez VERTUS na wszystkich dowodach zakupu-paragonach informacja o treści: „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji", wprowadza w błąd konsumentów co do zakresu przysługujących im uprawnień związanych ze stwierdzeniem wadliwości zakupionego towaru i tym samym zostało uprawdopodobnione, że ww. opisane zachowanie VERTUS może wprowadzać przeciętnego konsumenta w błąd i powodować podjęcie przez niego decyzji związanej z umową, której inaczej by nie podjął. Powyższe uprawdopodabnia stosowanie przez VERTUS nieuczciwej praktyki rynkowej określonej w art. 5 ust. 3 pkt 4 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym.

Mając na uwadze powyższe **Prezes Urzędu stwierdził, że druga przesłanka** niezbędna do

uprawdopodobnienia stosowania przez VERTUS praktyki wskazanej w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona.**

Ad 3)

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów formułuje definicję negatywną pojęcia zbiorowego interesu konsumentów, stwierdzając w art. 24 ust. 3, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. W świetle art. 1 ust. 1 wyżej przywołanej ustawy należy przyjąć, że ze zbiorowymi interesami konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działania przedsiębiorcy są powszechne i mogą dotknąć każdego potencjalnego konsumenta będącego kontrahentem przedsiębiorcy. Przedmiotem ochrony nie są zatem interesy indywidualnego konsumenta lub grupy indywidualnych konsumentów, ale wszystkich – aktualnych lub potencjalnych klientów – traktowanych jako grupa uczestników rynku zasługująca na szczególną ochronę[2]. Stanowisko to potwierdzone zostało również w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który stwierdził, iż: *„nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy antymonopolowej można wszczynać tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczby potencjalnych konsumentów[3]”*.

W ocenie Prezesa Urzędu zakwestionowane w przedmiotowej decyzji zachowania VERTUS, polegające na stosowaniu na wydawanych konsumentom paragonach wprowadzającej w błąd informacji, która jest niezgodna z powszechnie obowiązującym prawem, godzą w zbiorowe interesy konsumentów. Stroną umowy zawieranej przez ww. przedsiębiorcę są zarówno wszyscy aktualni, jak i wszyscy przyszli potencjalni klienci zamierzający zakupić odzież w sklepie outlet Vertus w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 70. Zatem krąg adresatów takiego wzorca nie jest z góry określony.

Na poparcie powyższego należy również przytoczyć stanowisko prezentowane w judykaturze, zgodnie z którym, *jeżeli potencjalną daną praktyką przedsiębiorcy może być dotknięty każdy konsument w analogicznych okolicznościach, to ma miejsce naruszenie zbiorowych interesów[4]***.** Tak więc w rozpatrywanym stanie faktycznym zachowanie VERTUS nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz wpływa niekorzystnie na interesy potencjalnie nieokreślonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej, licznej grupy obecnych i przyszłych kontrahentów przedsiębiorcy.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że wszystkie przesłanki zakazu wskazanego w art. 24 ust 1 i 2 pkt 3 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* zostały uprawdopodobnione.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub będących podstawą wszczęcia postępowania - że został naruszony zakaz, o którym mowa w art. 24, a przedsiębiorca,

[2] Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 lipca 2008r., sygn. akt VI ACa 306/08, a także T. Skoczny, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów Komentarz*, Warszawa 2009., s. 962.
[3] Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2003 r., sygn. akt: I CKN 504/01.
[4] Wyrok SOKiK z dnia 13 stycznia 2009 r., sygn. akt: XVII Ama 26/08.

któremu jest zarzucane naruszenie tego zakazu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań.

Przytoczony powyżej przepis jako przesłanki warunkujące możliwość wydania decyzji wskazuje: uprawdopodobnienie, że przedsiębiorca narusza zakaz, o którym mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz zobowiązanie się przedsiębiorcy, któremu jest zarzucane naruszenie zakazu, do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków.

Jak Prezes Urzędu wykazał w niniejszej decyzji, okoliczności sprawy uprawdopodobniły, że przedsiębiorca narusza zakaz, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Natomiast VERTUS zobowiązał się do podjęcia i zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia i usunięcia jego skutków poprzez:

1. Natychmiastowe zaprzestanie po doręczeniu niniejszej decyzji stosowania pieczęci „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji" na paragonach wydawanych konsumentom w sklepie outletowym w Łodzi, ul. Aleksandrowska 70, jak również w każdej innej placówce handlowej firmy oraz na nie zamieszczania informacji o takiej samej lub podobnej treści w żadnej innej placówce handlowej „VERTUS" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.
2. Umieszczenie w terminie 1 miesiąca od dnia doręczenia niniejszej decyzji w sklepie przy ul. Aleksandrowskiej 70 w Łodzi i na stronie internetowej firmy VERTUS przez okres 12 m-cy informacji o treści: „Sklep outlet Vertus w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 70 informuje, że wszystkie produkty zakupione w sklepie, a opatrzone na paragonie pieczęcią „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji" podlegają reklamacji zgodnie z obowiązującymi przepisami".
3. Zamieszczenie w terminie 1 miesiąca od dnia doręczenia niniejszej decyzji w lokalnej prasie w wydaniu dziennym oraz w wydaniu weekendowym jednorazowego ogłoszenia o treści: „Sklep outlet Vertus w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 70 informuje, że produkty zakupione w sklepie, a opatrzone na paragonie pieczęcią „Towar Niepełnowartościowy. Nie podlega wymianie ani reklamacji" podlegają reklamacji zgodnie z obowiązującymi przepisami".

W ocenie Prezesa Urzędu, zaproponowane zmiany i propozycje informacyjne, uwzględniając specyfikę sprzedaży detalicznej, uwzględniają przepis art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i pozwolą na wyeliminowanie z obrotu informacji, która wprowadza konsumentów w błąd co do zakresu ich uprawnień związanych ze reklamacją stwierdzonej wady zakupionego towaru.

Prezes Urzędu uznał złożone zobowiązanie za zupełne, gdyż w równorzędny sposób zabezpiecza interesy prawne konsumentów, którzy zawarli umowy z VERTUS i konsumentów, którzy mogą zawrzeć tego typu umowy w przyszłości. Działania, do których podjęcia zobowiązał się VERTUS posłużą efektywnie do wyeliminowania ewentualnych trwających skutków zarzucanej praktyki.

Zaproponowany przez VERTUS termin wykonania zobowiązania w okolicznościach przedmiotowej sprawy jest w ocenie Prezesa Urzędu adekwatny do możliwości VERTUS oraz stopnia i zakresu uprawdopodobnionego naruszenia wskazanego wyżej zakazu.

W związku z powyższym, stosownie do przepisu art. 28 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu zobowiązał VERTUS do realizacji przyjętego zobowiązania zgodnie z jego treścią i na koszt przedsiębiorcy.

Wobec spełnienia przesłanek wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **Prezes Urzędu orzekł jak w pkt I sentencji niniejszej decyzji.**

Ad pkt II sentencji niniejszej decyzji

Zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w decyzji nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek wykonania zobowiązania, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań. Wobec tego Prezes Urzędu nałożył na „VERTUS" Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zgierzu obowiązek **złożenia informacji wraz z dowodami o stopniu realizacji zobowiązania,** wskazanego w pkt I sentencji niniejszej decyzji **w terminie 1 miesiąca od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.**

W związku z tym Prezes Urzędu orzekł jak w pkt II. sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479^{28} § 1 i 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 101, ze zm.), od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Z-ca Dyrektora Delegatury

Andrzej Kędzia

Otrzymuje:
„VERTUS" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
ul. Sienkiewicza 21
95-100 Zgierz